

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1611. usque ad annum 1617

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118898

§. 51. Richerii appellatio a Rege, & Supremæ Curiaë Patribus acceptata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67313)

Sæc. XVII. lam partem acceptas: hinc protestor, &
 A. C. 1612. declaro, me semper voluisse, atque etiam
 nunc velle, & memetipsum, & libellum
 præfatum, omnemque meam doctrinam
 Sanctæ Sedis Apostolicæ, & Ecclesiæ Ca-
 tholicæ, Apostolicæ & Romanæ judicio
 subicere: ac permagnum concepisse dolorem,
 aliquas propositiones memorati libelli, sic
 à nonnullis contra mentem, sensum & in-
 tentionem meam captas, quasi justæ & le-
 gitimæ potestati summi Pontificis, & Do-
 minorum Prælatorum Ecclesiæ, aliquid
 iminutum aut detractum vellem: quem qui-
 dem sensum, sicut & omnem aliam inter-
 pretationem Ecclesiæ Catholicæ, Aposto-
 licæ & Romanæ judicio contrariam, vehe-
 menter improbo & condemno: utque alias
 sæpe obtestatus sum, ita etiam in præsen-
 tiarum iterum obtestor, & declaro, me
 paratissimum esse, ad explicandas omnes
 propositiones dicti libelli in bonum, verum
 & Catholicum sensum. Verum Cancel-
 larius, ne Richerii appellatio admitte-
 retur, disertis verbis inhibuit, quam-
 vis libellorum supplicum Magistri peti-
 tionem ipsius oppido æquam fore
 censerent.

§. LI.

*Richerii appellatio a Rege, & su-
 premæ Curie Patribus acceptata.*

Atta-

Attamen Richerii appellatio haud in-
 grata fuisse videbatur reliquis Cu-
 riæ Patribus, qui paulopost publicum
 edictum, cui Regis nomen præfixerant,
 promulgabant, in quo sancitum, ut
 Richerii appellatio Cardinali Perronio,
 & Gondio Parisiensi Episcopo insinue-
 tur; quo facto Richerius non modo
 tanquam strenuus Gallicanæ libertatis
 Defensor, sed & libri sui doctrina velut
 Sacris literis, Sanctisque Patribus
 consona & in Galliis recepta a Senato-
 ribus deprædicabatur, econtra vero
 Præfulum conventus nil nisi te-
 merarius conatus esse dicebatur, eo-
 quod Episcoporum consensus illegitimis
 modis fuerit sollicitatus, auctor nec
 vocatus, nec auditus, ejusque liber
 non rite examinatus, & Episcopi sub
 doloso novum Agentem Archiepisco-
 palem creandi obtentu sine prævia Con-
 cilio indictione, & absque Regiis lite-
 ris contra Regis, Regique Senatus au-
 thoritatem & edictum die prima Fe-
 bruarii emanatum convocati fuissent:
 Has igitur ob causas statutum erat, ut
 Archiepiscopus cum omnibus, qui hu-
 jus libri condemnationi subscripserunt,
 in suprema Curia compareant, perci-
 piantque eis significari, totam eorum a-
 ctionem declarari nullam, injuriis, scan-
 dalisque plenam, remque pessimi exem-
 pli

Sæc. XVII.
 A. C. 1612.

Argentre
 l. c. Serres
 Franc. Hist.
 pag. 906.

Sæc. XVII. pli esse, proin eis inhiberi, ne quid in
 A. C. 1612. posterum contra hujus libri Authorem,
 aut illius provocationem attentare præ-
 sumant, nisi gravissimas. incurrere pœ-
 nas velint. Tantas quidem turbas ex-
 citabat tantillus liber, ac inde exorta
 Sacerdotii & Imperii collisio.

§. LI.

*Pauli V. Literæ ad Gallicæ Episco-
 pos adversus Richerium.*

*Argentré
 l. c. tom. 3.
 pag. 189.*

Interim Sedis Apostolicæ Nuntius, ac
 non pauci Gallicæ Episcopi crebris
 literis sollicitabant Pontificem, ut Con-
 cillii sui Provincialis auctoritatem suo
 patrocinio firmaret, Regemque & Re-
 ginam ad evellenda perversæ hujus do-
 ctrinæ Zizania hortaretur: quocirca
 Paulus V. cujus potissimum intererat,
 primo Franciæ Oratori, donec alius
 Facultatis Syndicus esset creatus, al-
 loquii copiam denegabat, postea datis
 ad Regem, & Reginam literis immi-
 nens Ecclesiæ periculum, illatamque
 Sedi Apostolicæ injuriam gravissimis
 verbis exposuit, prospero admodum
 successu; Regina enim, quamprimum
 Pontificis literæ Mense Martio allatæ
 fuerant, Episcopis, quicquid hac in re
 utilius fore censerent, agendi potesta-
 tem indulsit. Præterea idem Pontifex
 die